

عده‌ای مشغول دعا و نیایش بودند و نماز مستحبی می‌خواندند. عده دیگری نیز در گوشه‌ای از مسجد مشغول گفت‌و‌گوی علمی و یادگیری مسائل دینی خود بودند. در همین هنگام پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ و آله وارد مسجد شد. همه مشتاقانه می‌خواستند بیینند که پیامبر خدا کدام گروه را برای همنشینی انتخاب می‌کند. حضرت محمد صلی اللہ علیہ و آله و سلم با مهربانی به حاضران در مسجد نگاه کرد و فرمود:

این افراد همگی مشغول انجام کارهای نیک هستند، اما خداوند مرا برای تعلیم و آموزش مردم فرستاده است.

ایشان این سخن را فرمود و به جمع علم جویان پوست.^۱

در قرآن کریم به پیامبر خود می‌فرماید:

وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا^۲
بگو، پروردگارا، دانش مرا بیفزا.

آیا می‌دانید دلیل این همه سفارش و تأکید دین اسلام بر کسب دانش چیست؟

ارزش علم آموزی و عالم

پیامبر خدا در جامعه‌ای به پیامبری برگزیده شد که کسی به علم و دانش اهمیت نمی‌داد و تنها تعداد اندکی از مردم توانایی خواندن و نوشتمن داشتند. در این شرایط بود که ایشان با تشویق مؤمنان به فراغیری دانش می‌فرمود:

ای مردم، بدانید کسی که به دنبال فراغیری دانش است، با هر قدمی که
برمی‌دارد، در کارنامه اعمالش ثواب یک سال عبادت نوشته می‌شود. فرشتگان
بال‌هایشان را زیر پای او می‌گسترانند و زمینی که زیر پای اوست برایش از خداوند
مهربان آمرزش می‌طلبد.^۱

رسول خدا دستور می‌داد تا هر اسیری که به ده نفر از مسلمانان خواندن و نوشتمن بیاموزد، آزاد شود. ایشان همواره عالمان را برتر از کسانی می‌دانست که بدون علم و دانش عبادت می‌کنند؛ زیرا (ایشان می‌فرمود) هنگامی که شیطان تلاش می‌کند مردم را با عقاید و تفکرات فریب کارانه از راه درست منحرف کند، این عالمان هستند که متوجه انحراف می‌شوند و جلوی آن را می‌گیرند.^۲

امام صادق علیه السلام درباره ارزش دانش می فرماید :

کسی که کارهایش را بدون دانش و بیشن انجام می دهد، مانند کسی است که به بیراهه می رود. هرچه سریع تر حرکت کند، از مقصدش دورتر می شود.^۱

اسلام شکوفاگر علم

مسلمانان که راه سعادت خود را از پیامبر و خاندان پاکش آموخته بودند، با عمل به سفارش‌های آنها، تلاش خستگی‌ناپذیری را برای کسب دانش آغاز کردند؛ به عنوان مثال، پیش از چهار هزار نفر، در مجالس گوناگون درس امام صادق علیه السلام شرکت می کردند و هر گروهی به یادگیری یکی از رشته‌های علمی مشغول بودند؛ شاگردانی که بعدها، دانشمندان بزرگی شدند و نام برخی از آنها هنوز در بسیاری از دانشگاه‌های بزرگ جهان شنیده می شود.

جابر بن حیان (پدر علم شیمی) یکی از این چهار هزار شاگردی بود که سال‌ها تزد امام صادق علیه السلام کسب علم می کرد.

به یاد داشته باشیم، موقفیت‌های علمی مسلمانان همواره در زمان‌هایی روی می داد که در کنار توجه جدی به کسب علم و دانش، از احکام و تعالیم اسلامی غفلت نمی کردند.

مردی تزد پیامبر اکرم صلی اللہ علیہ وآلہ آمد و عرض کرد : ای رسول خدا، علم چیست؟

پیامبر فرمود : سکوت کردن.

- گوش فرا دادن.	- سپس چه؟
- به خاطر سپردن.	- بعد چه؟
- به آن عمل کردن.	- بعد از آن چه؟
- آموزش آن به دیگران	- سپس چه؟